

са облекхтѣ съ сила отъ горѣ, вдигнахъ си рѣцѣтъ, и далъ имъ, като увѣреніе на обѣщаніята си, послѣднето си владическо благословеніе.

Не можали да са насытатъ очиты на ученициты да глѣдатъ онака пребожественно лице; когато, „като глѣдали са възнесахъ, и облакъ го подзелъ отъ очиты имъ“ (1) Язъ виждамъ въ тоа облакъ едно скрито таинство; на което образтъ е былъ провидѣлъ Іліа Тезкитанинцѣ въ онзи малкъкъ облачецъ, който като слѣдѣа челоуѣческа възлизалъ отъ морето на небото; [2] отъ гдѣто паднахъ изобиленъ дъждъ, отъ който са насытила тогасъ земата, изсхунила отъ три и половина години, и насытила гладна народъ съ изобилны рожбы. Тойзи ѣ онзи дивенъ облакъ, който, като възнесе на небесата преславна челоуѣчскый сынъ, оджди отъ тамъ во времето на Петдесатницата многоизліателното дъждородіе на Святаго Духа, отъ което безводната, и бесплодната зема, напоена изобилно, прозвѣнжъ благовоныты цвѣта на Хрістіанскыты добродѣтели, и даде седмично плодътъ на истинното ученіе, и наспори изобиліето на Божественната проповѣдь, за което, може вы, да е пророкѣвалъ псалмопѣвецътъ: „Дъждъ коленице излѣвешъ, Боже, на наследіето си. Посѣтилъ си земата, и упоилъ си я; рѣката Божія са испзани отъ воды“ (3) Язъ выхъ рѣкахъ още, че таинственна въ онзи облакъ е была сѣнката на единосщнаго Духа, който чувствено е гравнхалъ отъ близоземното окръжіе Божественното слънце въ небесната сфера като въ свой центръ, за да свѣти отъ тамо умственно и на земата, и на небото съ невечерната свѣтлина на Божіята слава.

Чюдното въззрѣненіе на мысленното тѣло слънце былъ провидѣлъ образно Сзекыа, тогасъ когато са молалъ съ горащы сълзы за дано са избави отъ опасностьта на смъртъта, и видѣлъ былъ прерадостна знакъ на здравіето си въ сзлечна часовникъ, и тоа знакъ мѣ былъ показалъ Богъ чрезъ пророка Ісаіа; [4] Той видѣлъ, че слънцето са възскачило десать рѣзкы отъ гдѣто было слѣзло. И незаходимото слънце на правдата, Сынътъ Божій споредъ крайнето си спусхожденіе ѣ былъ слѣзхалъ като десать степенѣ по долъ отъ Божественното си достоинство, когато той былъ приклониалъ небесата, и слѣзхалъ ѣ деветь, деветь-тѣхъ Ангелскы чинове: „Малко нѣщо ѣмаленъ отъ Ангелыты, (както говори Павелъ) той ѣ станжалъ челоуѣкъ въ равскый зракъ;“ И де-

(1) Дѣян. гл. 1. [3] 8 Царств. гл. 19. [3] Псал. 64 и 67. 4 Ісаіа гл. 38.